

BAJTÁRSI

LEVÉL

1954.VII.évf.8.sz.levél.

69. oldal.

Bregenz, 1954.VIII.15.

MI IS AZ A CSENDŐRTUDOMÁNY?

5. levél.

Legutóbbi levelemben felsoroltam, hogy mi mindent is védenek a Bt-ek. Az iskolákban ilyesfélékhez gondolatmenet-vázlatokat használtunk volt. (Az öreg szakállas Istennyila volt ezek kezelője.) Hát ilyesfélét most sokszorosítástechnikai szempontból mellőznünk kell.

Az "egyén" dologi javait sokat nem is kell vázolgatnunk, mert csak kettő van: ingó és ingatlan. A személyi javakat pedig sziveskedjenek kedves olvasóim a 4. levelemben egy palajbácckal aláhuzogatni, ha áttekinthetőséget óhajtanak. Így bajtársiasan segítenek nekem is a B.L. munkájának könnyítésében.

Most pedig nézzük csak meg egy kicsit közelebbről azt az államot, továbbá azt a közt, vagy társadalmat, avagy nemzetet.

Öpk.-iskolás olvasóimnak csak ugy szédült a fejük annak idején ezektől a fogalmaktól, mert legalább háromféle meghatározású államuk is volt. Egyik a Szut., a másik a Btk., a harmadik a Nyomozástan tanárától. No-no! Egy változat szerepelt a Melléktörvények tanárának műsorában is, úgy sejtem.

Hát államnak állam volt mindenik, csak sajnos mindenik tanár a maga államát követelte. A másiké nemigen elégítette ki. A szegény "hallgató"-nak, amikor beszélnie kellett, jól össze kellett szednie a tudományát, hogy kinek-kinek az illetékes államát tálalja fel.

Most, amikor valóban több államot volt és van alkalmunk megismerni, világosabban látjuk, hogy egy állam (a) területből, az e területen élő (b) népből, (c) központi főhatalomból, és a nép és a központi főhatalom jogait, kötelességeit és egymáshoz való viszonyát szabályozó (d) alkotmányból áll.

a/ Ami a területét illeti: Wales és Skócia éppugy hozzátartozik Nagybritanniához, mint maga Anglia. Bretagne és Korzika éppennyolyan Franciaország, mint Párizs környéke. Ontario éppannyira Kanada, mint Yukon. Alaszka és Florida egyaránt U.S.A. De Vorarlberg vagy Stajerország is éppennyolyan Ausztria, mint Alsóausztria. Mennyivel egyszerűbb állam ezeknél Magyarország, ahol Biharország, Csikország és Somogyország csak a nép nyelvén volt ország, különben a kis Ugocsával együtt a mi alkotmányunknak megfelelő vármegye. Hogy aztán az ország területéhez tartozik az állam határán belül a földalatti rész is a föld közepéig, ha valaki abba a pokoli hőségbe le bír hatolni, valamint a légi tér is, mondjuk... a mennyországig, az természetes.

b/ A nép általában azonos a közzel, a memzettel, a társadalommal. A Dt-ek ezek közül a köz és a társadalom fogalmát használják.

A memzethez annyi megjegyezni valóm van, hogy ebbe a nemzetiségek is beleszámítanak. Utóbbiakat a Párizskörnyéki békek nemzeti kisebbségeknek keresztelték el. (Némi hasonlatosságot találók ezek között és a háztartási alkalmazottak, meg a hivatali altisztek között. Ezek is újabb, előrelőbb nevet kaptak a cseléd, ill. a szolga helyett, munkájuk azonban a régi maradt; a különbség csak annyi lett, hogy az új címmel nehezebben esett a mosogatás, ill. a söpörgetés. És a kisebbségek? Hát bizony a magyar kisebbségeknek is nehezebbé váltott a nemzeti mivoltuk az ugynevezett utóállamokban, mert emiatt jóformán csak cseléd- és szolgasors jutott nekik.) Nyilván az U.S.A. is beleszámítja az amerikai nemzethez az indián és néger kisebbségeket is. Hivatalosan! Hogy aztán társadalmilag hogyan vélekednek a színesekről, el bírom képzelni. Bizonyára mint mi a cigányainkról, akik még csak nemzeti kisebbségeknek sem számítottak.

Mert az a nép, az a köz, amelyet mi társadalomnak nevezünk, különös valami. Tagozódik. Nem törvényesen, hanem úgy magától. Hol szokásból, hol érdekből. A legújabb korban az érdekközösségek fognak össze, hogy osztályt alkossanak. Valamikor Európában általában három társadalmi osztály volt: a jobbágyosság, a nemesség és a főnemesség. Ma is három osztályt különböztetnek meg ugy nagyjában. Ma azonban már alsó, közép- és felső osztálynak nevezik. Ezek az osztályok általában képzettség, műveltség, társadalmi állás, sőt vagyoni helyzet alapján is, alakulnak ki. Ez volna a társadalom vízszintes rétegződése. De függőlegesen is rétegződik.

A függőleges rétegződést talán a következőkben világíthatjuk meg. Gyári munkás, mérnök, gyáros=gyáripari osztály. Kolduló fráter, plébános, püspök=papi osztály. Szatács, kereskedő, nagykereskedő=kereskedői osztály. Kisebirtokos, birtokos, nagybirtokos=birtokos osztály. Stb. Amint látjuk, foglalkozás, érdekközösség alakítja a függőleges társadalmi osztályokat. Van aztán a vízszintes rétegződésben is érdekközösségi osztály. Pl. a munkas osztály, amelyben benne van a gyári, az építő, a mezőgazdasági stb. munkás mind.

A rétegződések mind vízszintes irányban, mind függőleges irányban elmosódtak és tologathatók. Ez együtt jár a társadalom lényével.

Míg az államot törvények tartják össze, a társadalom összetartó erei sokfélék. Az érdekközösséget már említettem, amelyekből társadalmi osztályok keletkeznek. De ott van pl. a régi világból a származás, amellyel valamikor a nemességnél állami kiváltságok is jártak, mint az adómentesség. Azonban kötelezettséget is jelentett és pedig hadbesszállást háború esetén, saját költségen. Ott van azután a sok egyesület, amelyek kebelén belül sok áldásos munkát fejtenek ki közös erővel a tagok. Az egyesületek alapszabályait ugyan törvény szerint jóvá kell hagynia az államnak, ill. az egyik szervének, de társadalmi egyesülésre kötelezni valakit nincs joga a törvénynek. De ott vannak azután a szokások, mint társadalmat összetartó tényezők. (Pl. leánykérés, lakodalom, betlehemesdi, aprószentek stb. stb. egyes vidékeken.)

A társadalomról magáról kététeket lehetne írni. B.L. link taksarékosságra készített. Ezért csupán még azt kísérlem meg, hogy egész röviden fejezzem ki az állam és a társadalom lényegét. Eszerint az állam egy olyan közösség, amelyet írott törvények (alkotmány) tartanak egybe. A társadalom viszont olyan közösség, amelyet íratlan törvények tartanak egybe. Ha valaki vét az állam ellen, az állam írott törvényeivel megbünteti ezért. Nos, ha valaki a társadalom ellen vét? Az sem marad büntetlenül. Sőt a társadalom íratlan törvényeivel sokszor szigorúbban ítél, mint az állam. Csak egy esetet vegyünk: Julis elszegődik Salgó urhoz belsőcselédnek. Salgó ur fiától teherbe esik.

Terhétől egy zugbába segítségével megszabadul. A csendőrség azonban éber és a feljelentés megtörténik. A zugbát és Julist elítélik. (Ha a nyomozó csendőr ügyesebb, mint ifj. Salgó ur, akkor utóbbit is felbujtásért.) Ha Julis a büntetést leülte, az állam maga és Julis részéről az esetet elintéztettek tekintik. Nem így a Julis faluja. Oda bizony Julis nemigen mer hazamenni, mert kinézik. Valamikor valóban így is volt. A társadalom bizony gyakran szigorubban ítél, mint az állam. Nem bocsát meg mindent.

c/ A központi főhatalom három tényezőből tevődik össze: államfő, törvényhozó testület, kormány. (A Magyarországon jelenleg működő központi főhatalmat kétféle egyedek gyakorolják 1945 óta: 1./ akiket mint a nép ellenségét már kivégeztek, 2./ akiket mint a nép ellenségét még nem végeztek ki. Lényegében tehát mind a nép ellenségei. Alkotmányuk Moszkva esetenkénti parancsa.

Ennyi a központi főhatalomról azt hiszem elég lesz.

d/ Az alkotmány fogalmát a 2. levelemben már volt szerencsém említetni.

Ezzel az állam fogalmát be is fejeztem volna. A népből a társadalmat azért vezettem le, mert az 1921. évi III. t.-cikkünk külön védelmébe veszi.

Most bucsuzóul csak azt a kívánságomat fejezem ki az állammal kapcsolatban, hogy az Uristen adna már egy olyan alkotmányt a kezünkbe, amellyel alkothatnánk már valamit, -mondjuk eredeti alkotmányunkat végre helyére állíthatnók!

Szikulusz.

-o-o-o-o-

ECY VESZÉLYES NYOMOZÁS.

(folytatás)

Az őrsparancsnok idegesen csapta be maga után az őrsírdó ajtaját. Kérem, már közel öt órája elment a kulcsokkal - mormorta fogai között. - A járőr ott vesztégel órákon át, ezer teendő közepette és "ez", hogy hol van ennyi ideig, érthetetlen. -

-Timár! - szólt be a legénységi szobába. Tudom fiam, hogy fáradtak, de látja mi a helyzet? ... már öt órája... Ott a járőr a gyanúsítással, egyedül "réá" várnak, kilenc óra elmúlt. Szeréljenek fel és derítsék fel, mi történt azzal az emberrel.

Tíz perc sem telt el, a járőr elhagyta az őrsöt és a községen át, minden személyt jól megözve haladt, eredmény nélkül. Mindketten fáradtak voltak, de az őrmester mint jó módot talált arra, hogy derűre készítse járőrtársát:

-Géza - mond meg nekem azt, hogy mi most, milyen szolgáltatásra vagyunk kivezénvelve? -

-Erre a kérdésre nem könnyű felelni, de talán kevéreke a megelőző szolgáltatnak! -

-Dehogya az, dehogya, a jelenlegi szolgáltatunk nyomozó szolgálat, egy nyomozó után.

Erre mind a ketten jóízűt nevettek, rántottak egyet a puskaszíjon és a mielőbbi eredmény reményében gyorsították menetütemüket a porcs országuton.

Férszítő hosszú utat tettek meg a szomszéd községig, eredmény nélkül. De ugyan így végződött a községben végzett személyi érdeklődésük is.

-Kénytelenek vagyunk megmászni a hegyet a villáig - szólalt meg a járőrvezető.

-Ugy látszik - hagyta helyben a járőrtárs. De mi lehet vajjon az a felate holmi ott a kerítés tövében?

A közeledő lépések zajára a fekete holmi megmozdult és a következő pillanatban egy jól megtermett fekete macsala, gyors iramodással futott át az utca tölcső oldalára a jár. előtt.

-Szerencsénk lesz!- mondta a járőrtárs.

-En az ellenkezőjét sejttem-,felelte a jv.,de majd meglátjuk, amikor bevonulunk.

Amikor a villához értek,figyelmesen áttekintették a villa feléjük lévő részét.Semmi jelét nem észlelték annak,hogy a villában élőben tartozkodik.Nem a bejáráshoz mentek közvetlenül,hanem az ellenkező irányban,hogy teljesen megtekintsék a villát.A villa ellenkező oldalához érve annak egyik ablakán át halvány fényt láttak kiszűrődni.

-Itt van!- jegyezte meg a jv.,csendben nyissunk be,majd meglepjük.

Lábujjhegyen léptek fel két-három lépcsőfokra,előkészítet-tél: zseblámpájukat és beléptek a tágas előszobába.Lámpájuk fényénél szemügyre vették azt és a jv.benyitott abba a szobába,amelyből a fény kiszűrődést sejtette.Jó estét köszöntését azonban mögöttük egy öblös kiáltás tompította le:

-Fel a kezekkel,mert lövők!-

A járőrtárs hirtelen hátrafordult,mire akkora ütés érte,hogy kevés híján majd fellökte jv.-jét.

-Fel a kezekkel!-hangzott újból,miközben az illető tuszkolta befelé a szobába a járőrtársat,aki kénytelen volt maga előtt nyomni a jv-t a szoba közepéig.

A szobát az asztalra helyezett zseblámpa világította meg. Bent egy alacsony termetű 40 év körüli férfi állt velük szemben,pisztolyt szegezve rájuk.A mögöttük levő becsukta s egy székkel is betámasztotta az ajtót.Majd a járőrtársához lépett,pisztolya csövét annak homlokához nyomva kirántotta a puskát a kezéből.Ugyanígy tett a jv.-vel is.A két puskát a járőrrel szembenálló férfi mellé dobta.Ez a férfi kb.30 éves lehetett,erős,csontos,jól megtermett,elhanyagolt külsejű.

-Mit csináljunk velük?- kérdezte a masiktól.

-Vagy lelőjjük,vagy az asztalhoz kötözzük őket- különben nem messzire juthatunk el ép bőrrel.De azzal is számolnunk kell,hogy nem sok időnk van.

-Van itt valahol spárgaféle?-

-Ott az ablak függönyön,ha azt akarod.-

A fiatalabb átadta a pisztolyát a társának,az ablakhoz ment és levagdosta a függönyről a spárgát.A spárga végére hurkot vetett és gyors mozdulattal a járőrtárs előtt termett.Megfogta annak csuklóját,hogy a hurkot ráhuzza.A csendőr mintha csak erre várt volna,villámgyorsan elkapta ellenfelének mindkét csuklóját s hanyatvágya magát,magára rántotta őt.A pisztoly előördült,de kevés híján a lövedék a betörő társát érte,a viaskodók gyors mozdulatai miatt.A betörő-kezeben a két pisztollyal-kétségbeesve tekintett hol a jv-re,hol a földön dulakodókra.A jv. zavarát látva elkapta az asztalt és azt teljes erőből rádobta ellenfelére.Egy újabb dörrenés rázta meg a szoba levegőjét.A jv.ezzel nem törőve a gyenge világítás ellenére is biztos kézzel nyult fegyvere után,amivel a feltápaszkodóra rontott,aki az ütés,szurás és lövés következtében pillanatok alatt élettelenül terült el a földön.Ugyanekkor erős fájdalmat érzett csipője tájékan s a földön fekvő és még mindig élet-halál harcát vivő bajtársának szeretett volna segíteni,de ereje teljesen elhagyta és szemei előtt apró karikák cikáztak,elszédült.

Az eltorlaszolt ajtó e pillanatban nagy robajjal kinyíltott és két lámpa fényugara törte meg a szoba félhomályát.Az ajtóban a két nyomozó állott,akik a lövések hallatára futva tették meg az utat a villáig.Nyomban átlátván a helyzetet lefogták a járőrtársal még mindig dulakodó betörőt és utána azonnal elsősegélyben részesítették az egyik lövéstől súlyosan megsebesült járőrvezetőt.

Az első segélynyújtás közben a helyszínen megjelent a két ismeretlen gyanús egyén felkutatására a szomszédos örsről kivezényelt járőr is.

A további eljárás részletes leírása már felesleges, mert az mindenben az előírásainknak megfelelően történt.

E valóságban megtörténeteket csak azért irtam meg, mert a jv. a súlyos sérülését, a járőrstárt pedig élethálá harcát elkerülheték volna, ha mindketten belenyugszanak lehetetlen helyzetükbe és a betörőknek engedik, hogy megkötözzék őket. Ekkor azonban a fegyverbecsület szenvedett volna csorbát, gyáva és nem csendörhöz illő lett volna a magatartásuk.

Más lapra tartozik, hogy a járőr eljárása helyes, vagy helytelen volt-e? De ezt sem részletezem, hanem annak elbírálását Bajtársaimra bízom.

B.76. Franciaország.

-o-o-o-o-

KLÁRIKA.

-Ahol hárman j6l laknak, ott a negyedik sem marad éhen-mondogatta Kerekes Ambrusné az urának.

E régi igazságot pedig azért emlegette oly gyakran, mert őt csak egy kisfiucskával jutalmazta meg az Egek Ura, az is csak olyan vézna -vérenvett- volt. Hiába minden emberi tudomány... A gyerek pedig Isten áldása, kicsi korában nagy öröm, sok féltés, öreg korakra támasza a szülőknek és időközben, amíg felcseperedik és amíg a maga lábán áll és jár, segítsége a munkában. Kereséséknél pedig kellett volna, lett volna még hely egynéhány segítségnek. Tenetösek voltak ugyanis, igaz még fiatalok, de ha az az egy is elpusztul, vagy törökgyilkban vagy szemverésben, avagy ha -Isten bocsá'...- katona lesz és megint egy háboru... Jobb rá nem is gondolni...

-Neked, ha megnő a gyerek, lesz segítséged, de mi lesz velem? Már most is nehezen tudom ellátni a csibék, ludak, disznók közötti munkát. És még hozzá a főzés, kapálás, aratás, kenderrel, szövással, miegymással dolgokat.-

-Majd csak lesz valahogy. Fogadunk valami lányfölt.-

-Nekem az olyan nem kell, aki ma itt, holnap másutt. Kétekeze munkája után mindegyik mindenütt megtud élni. Én magam szeretnék nevelni magamnak segítséget. Az olyan lenne, amilyenek nevelem, amilyenek szeretném, amilyenek akarom a segítségemet. Egyezz bele már, hogy a menhelyről hozzak egy kislányt. Én választom ki. A gyerekek is lesz játszó pajtása míg kicsi, azután meg, ha tud már, segít is a munkában.-

Hosszabb idő telt el, sok buza-vona, sok rábeszélés, míg Ambrus gazda beadta a derekát. Hogy ki ne felejtsem, turos csipetke töpörtyűvel tejfelesen gyakran került az asztalra ezen idő alatt, mint a gazda kedvenc étele. Talán az utóbbi, lehet, hogy az előbbi érvek vagy együtt mind a kettő, de döntő volt.

-Hát nem bánom, nézz be a városba. De barna legyen, gömbölyű arcu, meg szép szemű. Ha nem találsz ilyent, ne hozz, vagy vissza is viheted.-

Másnap már zörgött is a szekér a vasutállomás felé.

Az esti vonattal megjött Kerekesné, élében a kislánnyal. Lehetett 3-4 éves.

A gazda az állomáson várta, a kis Ambrus pedig türelmetlenül fészkelődött Apja ölében. A sötétségben látni sem lehetett j6b, meg a kendők tömegéből j6formán ki sem látszott a j6vevény csöppség.

-Majd otthon megnézhetitek. Egészséges, kis jószág -mondta Kerekesné.

Míg Apja a lovak kifogásával hajlódott, a kis Ambrus máris barátságot kötött a kis j6vevényvel. Minden játékát előhozta, a kis falovakat, bárányokat, kis szekeret s miegymást.

-Hát a babád hol van?-

-Nekem olyan nincs.-

-De nekem volt.-

-Majd holnap megint lesz- vetette közbe Kerekesné.

Ambrus gazda kíváncsisággal tele lépett a konyhába, ahol a gyerekek játszottak.

-No asszony helyes kislánykát hoztál?-Mi a neved édes Lelkem?-

-Klárka.-

-De milyen Klárka?-

-Csak Klárka, a kedvesnővér is csak így hívott mindég.-

-És Téged hogyan hívnak?-

-Engem, Engem, En...g...m? Édesapámnak.-

-A kedvesnővért nem így hívták!-

-Azt nem, de engem, így kell hívnod.-

Klárka nem volt már idegen a Kerekes portán. Az esti közös imádság után ágyacskájában elalvás előtt minden alkalommal megsimogatta kis kezével a nyakában arany láncocskán függő kis Klára-érmecskét. Talán az Édesanyja akasztotta a nyakába. Az érem másik oldalán bevésve: VIII. 12.

Telt-múlt az idő. A gyermekek iskolába kerültek. Jól tanult mind a kettő.

Ambrus vig, eleven, játékos. Klárka komoly, csaknem szomorú. Igen nagy ritkaság számba ment, ha mosolyogni látták. De hét éves korában már igen nagy segítsége nevelőanyjának. A baromfi gondozását teljesen ő végezte. Amikor naponta a kis kosár friss tojással jött be, akkor látszott boldognak, meg amikor a libáit a mezőre terelte. Hazajövet nemcsak a vezérgunárnak, de mindegyik libának ferdén állt a begye a jól lakottságtól.

Ambrus sohasem mehetett vele, neki Apja mellett volt a helye, munkája. Csak este örvendezett a két gyerek egymásnak, mert testvérek nem szerethették jobban egymást, mint ők ketten.

..

Egy késő nyári délután Klárka megint a libáival indult a mezőre s a tarlóra. A falun kívül terelte libáit, de az öreg gunár állandóan másfelé akart menni, mint amerre kis pástora akarta.

Egy autó dudálással figyelmeztette a járókelőket közeledésére. És a gunár megint az oldalon. Kiválva a többitől. Klárka ép beakarta terelni a többihez, amikor nagy féksikorgással leált az autóból. Kiugrott a hölgyvezető és az eszméletlen Klárikát beemelve kocsi-jába, nagy gyorsasággal a közeli város felé elhajtott. A mezőn dolgozók csak az autó rendszámát tudták megmondani.

..

A kórházban komoly arccal vizsgálták az orvosok a kis sérültet.

Azonnali műtét. Így talán megmenthető. Sokáig élet-halál között volt a kis beteg. A hölgy-vezető az első napokban csak telefonon érdeklődött állapotáról, de pár nap teltével meg is látogatta. Látogatása mind gyakoribbá vált. Majd, amikor már eszméleténél is volt, sőt egy bevésést evett is, a teljes felgyógyulásig maga is beköltözött kis védőnéhez, akinek ápolását maga látta el a legnagyobb gyengédséggel, körültekintéssel, odaadó szeretettel. A kórházi szoba ezer színű virággal tele, csak a fehér ágyán pihogott fakó arccal, vértelen ajakkal a kis libapásztor. A hölgy-vezető az ágya szélén ült éjjel-nappal, lesve minden mozdulatát s öhaját a kis betegnek. Szemét, ha felnyitotta, ezer kérdéssel kutatta, kérdezte öhaját és kíváncságot. Soha semmi. Csak gyakran, keresve simogatta végig vékonyka nyakát, mintha ott, ott nem volna valami rendben..., mintha onnét hiányozna valami.

De ez a valami nem volt sehol. Ez feltűnt az "önkéntes ápolónő"-nek. Kérdezte is, hiányzik valamilye?

A gyakori kérdés válasz nélkül maradt.

A baleset ügyében az x-i örs vezette be a nyomozást. A helyszíni alapos átvizsgálása, a szemtanúk kikérdezése után már a városban folyt a nyomozás s a számbajöhető kikérdezése.

A helyszínen, a porban a jv. egy elszakadt kis nyakláncon egy érmecskét talált. Az érem hátlapján VIII/12. bevésve.

Az orvosok engedélyével Klárikát is kikérdezték. A főápolónő és egy orvos mennek velük a kis külön szobába.

Klárilka megmentve, már ülni is tud ágyában, az önkéntes ápolónő nagy boldogságára.

A jv., a kikérdezése előtt zsebében lévő kis érmecskét veszi elő és felmutatva Klárikának kérdezte, nem-e az övé?

Klárilka az érmecskét meglátva szinte repesve mindkét kezével nyul utána. Leírhatatlan öröm sugárik vértelen kis arcán.

-Enyém, enyém! Akkor maradhatott le, mikor eilestem.-

Az érmecskét az "önkéntes ápolónő" veszi át, Klárikának átadni akarja. Megpillantja a rajta való bevésést, karjait a gyermek felé ölelően tárva, velőtrázó sikollyal eszméletlenül esett össze.

-o-o-o-o-

CSENDŐR A HARCMEZŐN.

A csendőr század egyik dunántúli kis város északi szegélyénél mérközött az orosz tömegekkel. A tulerő győzni látszott. A századparancsnok parancsot kapott, hogy erős utóvéd támogatása mellett századával a város déli szegélyére vonuljon vissza az ottani védőállásokba. A visszavonulás a városon keresztül történt. Az új állások elérése előtt akna találat érte a löszeres kocsit két lovát. Az alhadnagy nyomban intézkedett, hogy a kocsit emberi erővel tovább gürdítsék, miközben két csendőrnek parancsot adott, hogy a környéken lovat vagy gépkocsit szerezzenek a löszeres kocsit, illetve a löszert tovább szállíthatására.

A két csendőr -tehát a járőr- rejtőzve eltűnt a legközelebbi utcában. Alig haladtak száz métert, amikor egy német főhadnagy megállította őket és érdeklődött utjuk célja felől. A járőr kézzel-lábbal igyekezett megmagyarázni, hogy mi a feladat. A főhadnagy cigarettával megkínálva a járőrt, azt hozta tudomásukra, hogy neki van egy tehergépkocsija löszerral és élelemmel mograkodva s azt örömmel átadja a járőrnek, ha sikerül együttes erővel a közelben lévő két sebesült bajtársát a gépkocsizhoz eljuttatni. A járőr felvilágosítások kérése után jelentette, hogy vállalkoznak a feladat megoldására és követik a főhdy-t. Puskalövések között haladtak egyik utcából a másikba, míg végre kiérték a városból.

-Itt már vasutások legyünk- figyelmeztette a főhdy a jőrt, mert ez a terület már az oroszoké. A két sebesült bajtárs az előttünk lévő vasutvonal tulsó oldalánál vár. En előre kuszok a vasutvonalig, ha nem észlelek különösebb veszélyt, inteni fogok, hogy jöjjenek utánam.

A főhdy intett, mire a jör elindult. A sin mellé kuszta és pillanatok alatt átgürdítették magukat azokon s így sikerült átjutniok a vasutvonal tulsó oldalára.

Ezen az oldalon, a bokrokkal benőtt árokban, már könnyebben haladtak és pár perc után elérték a golyószoros fészket. Itt a jör, elé szonora látvány tárult. A két sebesült egy nedves gödörben fektűt s köpennyel voltak letakarva. A főhdy leemelte róluk a köpenyt, mire az egyik fáradtan felnyitotta a szemét s örült, hogy a parancsnokát újból közelében láthatta. A főhdy egy pár szót váltott velük és azután már is sietett fel az árok szélére terepszemlére.

Az egyik sebesült felült és intett a jörnek, hogy menjenek közelebb. Ekkor látták, hogy a két sebesült különböző testrészei ideiglenes kötéssel vannak ellátva s a fehér kötéseket átaztatta a

még mindég szivárgó vér. Az egyik sebesült megpillantva a jör. saprája mellett a kis tollforgót: "Ungarische Gendarm! Kamerad!" szavakkal kiáltott fel és a kezét nyújtotta. A kissé hangos szóra a másik is felnyitotta a szemét és nyögve mondotta: "Kamerad!"

A fhdgy visszajött és magában ismételtette: "Es ist schwer, man probirt." A jör tagjai egymásra tekintettek, nem értették mit akar ezzel mondani.

-Kérdezd meg tőle- biztatta az egyik jör tag a másikat. Az egyik meg is kérdezte a fhdgy-t, mire ő kissé elmosolyodva felelte, hogy éppen ily irányú felvilágosítást szándékszik adni, miért is kövessék az áll. könyökig. Odaérve a fhdgy a következőket közölte: A vasut mentén nyugatra, innen kb. 1200 m-re van a gépkocsi egy gazdálkodó udvarában. Ha nem lenne alkonyat, a házat is láthatnánk. Azon az uton, amelyen idejöttünk, nem mehetünk vissza, mert a város nagyobb részét az oroszok már elfoglalták. A legkedvezőbb, ha a vasut mentén nyugati irányba haladva kíséreljük meg elérni a gépkocsit. Ezt az utat azonban az teszi nehezzé, hogy ott félbalra az a müut, a elyen átjutnunk kell, már orosz utánpótlási kocsikkal van tele. Azon át kell jutnunk s ha észrevétlenül megtudjuk azt közelíteni, akkor az sikerülni fog. Ellenkező esetben, ha el nem fornak bennünket, itt találkozunk. Egyikünk velem jön, a másik a két sebesültnek segít utánunk jönni.

Visszamentek a két sebesülthöz, ahol a fhdgy magához vette a villámgéppuskát és vállára vetette a hevedert.

Jör nem értett egyet a fhdgy tervével és kérte, hogy ő maradjon a két sebesülttel. Ez a nyelvismeret végett is ajánlatosabb, de meg a jör. tagjai együtt maradvak akarták megkísérelni az átjutást.

A fhdgy előbb tiltakozott, de végül is elfogadta a javaslatot. Jör géppisztollyal s egy villámgéppuskával felszerelve, a vasut-töltés mentén előre lopakodva elindult az önként vállalt feladat teljesítésére.

-o-o-o-o-

(folytatjuk)

KAKASTOLLASAINK!

Kakastollas kalap,
Rég nem láttuk fényed.
Feszes hordozóját,
Katonás vitézed.
Igazságunk szeme,
Kakastollas örszem!
Zughatott viharunk
Szemet nem hunyt mégsem!

Katonás léptekkel
Járta az -Országot!-
Kalaptartó szijja
Ála alatt vágott.
Kemény magyar csendör,
Te őrizted rendünk,
Velünk voltál, mikor
Tűzbe kellett mennünk!

Büszkén várt a határ,
Sok szép falunk vége,
Utszéi Krisztusnak
Könny szökött szemébe,
Mikor Isten rendjén
Magyar csendört látva,
Utmenténk, -ács fia,-
Nem volt többé árva!

Hajnalunk így jött el,
Őriztéték álmunk,
Végeze fölöttünk
Igaz imádságunk.
Honunkat őrizve,
S minden haranglábot!
Csendör, ha élsz! Ha halsz!
Neved, örök! Áldott!

Roubaix, France
1954. április 2.

Hajas István.

-o-o-o-o-

AHOGYAN MI LÁTJUK.

Julius közepe óta három, nagy horderejű világeseményről számolhatunk be:

1./A genfi konferencia befejezéséről, amelyet a kommunizmus győzelmeként kell elkönyvelni; 2./A Szezei csatorna angol felügyelése; megszüntetése tárgyában kötött megállapodásról; 3./Irán (zsia), valamint az U.S.A. és Anglia között létrejött újabb olaj egyezmény megkötéséről.

ad 1./ Julius 20-án, Genfben, aláírták az indokinaí fegyverszüneti szerződést. Ennek - az ellenségeskedések megszüntetésétől eltekintve - leglényegesebb határozata az, hogy demarkációs vonalat húztak nagyjából a 17. szélességi fok mentén, amely Vietnam államot két részre szakítja és mintegy 70 km. hosszúságban egy újabb vasfüggönyt létesít. E szerződést az USA nem írta alá. Megbizottjának kijelentése szerint ellenézik az az emberi jogok alapvető elvével, mely szerint minden népnek jogában áll saját maga határozni sorsáról (sajnos, Yaltában nem alkalmazták ezt az elvet). A vietnami küldöttség ugyancsak tartozkodott a fegyverszüneti szerződés aláírásától.

E szerencsésnek egyáltalán nem mondható egyezmény létrejöttével a kommunista világ nyeresége 165.000 km² földterület 13 millió lakossal. A "független"-nek meghagyott déli országrész 164.000 km² lakóinak száma pedig 8 millió. Gazdasági szempontból a kommunista fennhatóság alá került vidék különösen szénben, vasban és foszfátban gazdag, míg a déli részben lévő dúsatermő rizsföldeket és gummi ültetvényeket sikerült - legalább is egyelőre - a kommunisták uralma elől megmenteni.

A mintegy 8 év óta tartó indokinaí háborúban a franciák oldalán küzdők vesztesége halottakban és eltűntekben 92.000 fő. Ebből azonban csak 19.000 a francia, a többi indokinaí, afrikai és idegenlégiós. Ez a háború Franciaországnak osztrák S. hillingben számítva 208 milliárdjába került, amelyből Franciaországot egyelőre 121 milliárd, az USA-t 70 milliárd és a franciák oldalán harcolt indokinaí államokat 11 milliárd terheli.

Ilyen fegyverszünetet már évekkkel ezelőtt és talán kisebb terület átengedésével, de főként sokkal kevesebb emberélet feláldozásával köthettek volna.

ad 2./ Anglia és Egyiptom között megegyezés jött létre, melynek értelmében Anglia a Szeui csatorna felügyeletét 2 éven belül átadja Egyiptomnak, amely hadseregét, illetve rendőrségét e célra újra szervezi.

Az angol hadsereg egységei 1882 óta örködték a Szeui csatorna biztonsága felett. Most egy 80.000 főt számláló angol hadsereg szabadul majd itt fel.

Az évtizedek óta tartó egyiptomi feszültség az egyezmény megkötésével megszűnt, s remélhető, hogy ugy Egyiptom, s a vele együttérző arab államok ezután a nyugati világ védelmi szövetségéhez csatlakoznak.

ad 3./ Az 1950 óta tartó angol-perzsa olaj viszály békés elintézését nyert s ezuttal a Nyugat javára. Ugyanis Irán, valamint az USA között egyezmény jött létre, amelynek értelmében a perzsa olaj kizárólag a másik két aláíró államnak adható el. Évente átlag 26 millió tonna nersolajat köteles Irán szállítani. A szerződést 25 évre kötötték, mely azután három ízben 5 évre meghosszabbítható.

-o-o-o-o-

KÖZLEMÉNYEK, HÍREK, SZERESZTŐI ÜZENETEK.

Csendörök a Kárpátokon címmel nyomtatásban megjelent Kövendi Károly szds. bajtársunk műve, melyben örök emléket állít a magyar csendör hősi áldozatvállalásának, maradéktalan kötelességteljesítésének. Történelmi dokumentum ez a mű! Megrázóan tárgyalja azon harcokat, melyeket az ungvári csözlj. egységei hiányos felszerelésükkel vívtak a Kárpátokban a modernül felszerelt orosz bolsevista sokszorosos tulerővel szemben. E művet minden csendör egyének olvasnia kell, hogy a mult hagyományaiából, a csendör Hősök példájából merítsen új erőt arra az eljövendő küzdelemre, amelyet Hazánk, Nemzetünk s Testületünk újjáépíthetése érdekében megharcolniunk kell!

Ezúton köszönjük és nyújtazzuk az Ön...⁷⁷⁸⁵ hozzájárulását a BL-re.

Megrendelhető FÖLDES DOMOKOS bajtársunk címén, 578 Hamilton St. NEW-BRUNSWICK, N.Y. USA., Ára 1.50 dollár és portóköltség.

Dr. Hász István tábori püspök 25 éves püspöki jubileuma alkalmából közösségünk vezetője jókívánatait fejezte ki. Ezt a Püspök ur az alábbi levelével köszönle meg: "Mély hálával köszönöm főlemelő jókívánataidat! És viszonzásul kívánom és kérem a jóságos Istent, adja, hogy azon az ujjongó hálaadó szentmisén (szabad magyar földön) Te is részt vehess! Még pedig friss, jó erőben, egészségben! Kegyelemsségednek és a drága MKCSBK-nek adaadó, hűséges ISTVAN tb. püspöke."

Bajtársaink segítségét kérjük két megsegítésre igen rászorult Bajtársunk részére. Az egyik tisztí, a másik tthtes állománybeli. Az előbbi teljesen béna, szobáját sem tudja elhagyni, fél szemével nem lát. Semmi munkát végezni nem tud, mert állandóan fekiánie kell. Fűrsorgéből él, amely a legszükségesebb táplálkozásra sem elegendő. A tthtes Bajtársunk egyik megszálló hatóság által kirótt börtönbüntetése egyrészenek letöltése után feltételes szabadságra bocsájtatott és bár dolgozik, de nem keres annyit, hogy ruházati cikkek, vagy fehérnemű beszerzését keresetéből eszközölni tudja. A központi segítő alap béna Bajtársunknak tudott nyújtani pillanatnyi segítséget, de csekély tartálékánál fogva komolyabb megsegítést nyújtani nem tud. A másik Bajtárst is kíségitette átmenetileg pár darab fehérneművel. Állandó támogatásukra a tehetősebb és főként tengerentúli Bajtársainkat kérjük. Juttatások a szerkesztőség címére küldendők, mely azokat Lapunkban való nyugtázás mellett a megsegítésre szorulóknak továbbítja.

Megalakult az MKCSBK Frankfurt am Main-i Csoportja Németországban július hó folyamán. Címe: Dr. J. S. Gunttersburg Allee 24, bei Lind. Öröm el üdvözöljük bajtársi életünk németországi újjáéledését és reméljük, hogy önzetlen munkájukat siker koronázza.

Hajas István, Franciaország. Hálásan köszönjük újabb versét, valamint B.L. szerkesztőségéhez intézett jókívánatait. Járjuk a göröngyös, de egyenes magyar utat, mert meggyőződésünk, hogy csak az azon való járás vezet sikerhez. Levelét külön is megválaszoljuk.

T. L. Cleveland. Köszönjük Fekete Istvántól származó "Az öröm" c. kis novella beküldését. Kérjük, hogy vegyen fáradságot ma, annak hasonlóak jövőbeni felkutatására és hozzánk való juttatására.

N. S. Calgary. Értesítését Központi Vezetőségünkhez előterjesztettük. Kérjük, hogy utódját ugy vezesse be közösségi ügyeink kezelésébe, hogy ottani csoportunk működése továbbra is eredményes legyen. Önzetlen, áldozatkész és igen eredményes munkálkodásáért fogadja hálás köszönetünket.

Hozzászólást kérünk c. rovatunk e példányunkból -helyszüke miatt- kimaradt, a következőben azonban azt folytatjuk.

M A N U S K R I P T - K É Z I R A T. ABSENDER, ADRESSE: C I M :
B. L. SZERKESZTŐSÉGE, B R E G E N Z. Lager Vorkloster, Baracke

DRUCKSACHE
PRINTED MATTER
PERIODIQUE

An Herrn
Mr.
Msr.

Dr. BELA REKTOR
1574 EAST 49 ST.
CLEVELAND 3. Ohio

U.S.A.

Maar maal 34 for future
Medwin